

Lezen

Door Manuel Stoffers

Kampioen

Lang geleden was de ANWB werkelijk de kampioen van de fietsers. Volgens de onlangs gepubliceerde studie *Radelnde Nationen* van Anne Katrin Ebert over de geschiedenis van het fietsen in Nederland en Duitsland, is het voor een belangrijk deel aan de ANWB te danken geweest dat er in ons land niet alleen al vroeg voorzieningen voor fietsers werden getroffen, maar ook dat het fietsen al in het Interbellum werd opgevat als deel van de Nederlandse cultuur en identiteit. De liberaal georiënteerde ANWB slaagde er in het beeld te vestigen van het fietsen als een nuttige en beschavende activiteit van evenwichtige en vaderlandslievende burgers. Het rijwiel werd vooral gewaardeerd vanwege zijn bijdragen aan de karaktervorming en de kennis van het eigen land. Volgens Ebert speelde de ANWB onder andere een rol in het verbod op wegwedstrijden dat in Nederland na 1905 van kracht werd, maar door hier anders dan in

Vlaanderen, Frankrijk of Italië, geen concurrerende, door arbeiders gedragen massale wielrencultuur tot ontwikkeling kon komen, die daar de beeldvorming over de fiets ging bepalen. Hoewel Ebert dat niet met zoveel woorden zegt, heeft de dominantie van het fatsuonlijke, rustige burgerlijke fietsen waarschijnlijk ook bijgedragen aan de specifieke vorm van het Nederlandse rijwiel, met zijn zeer verticale en alles behalve sportieve houding. Vanuit dit perspectief bieden weinig landen zo'n slechte culturele voedingsbodem voor snelle ligfietsen als Nederland.

Fietssnelweg

Maar ondertussen is er natuurlijk wel wat veranderd. De ANWB werd van een fietsersclub een toeristenorganisatie en

ontwikkelde zich na de Tweede Wereldoorlog steeds meer tot een woordvoerder van de autolobby. Pas sinds een aantal jaren lijkt de bond ook het fietsen weer meer beleidsaandacht te geven. In het aprilnummer van *De Kampioen* neemt de bond het zelfs op voor een lievelings-thema van de NVHPV: de fietssnelweg. En het blijft niet bij mooie woorden, de bond testte de kwaliteit van vier zogenaamde 'snelfietsroutes': Rotterdam-Delft, Breukelen-Utrecht, Zoetermeer-Den Haag en Apeldoorn-Deventer. Na een verslag vol dremfels, stoplichten, ontbrekende wegwijzers en zelfs een onfietsbare haarspeldbocht luidt de kritische conclusie: "De gedachte achter fietssnelwegen is goed, maar aan de uitvoering valt nog veel te verbeteren. De verbindingen voldoen nu niet aan de wensen van de forens."

Velo Vision

Het zomernummer van *Velo Vision* staat al op het punt van verschijnen, maar hier eerst nog een

kort verslag van nummer 27 uit maart. Het blad bevat twee uitvoerige testverslagen. Getest worden de nieuwste uitvoering van de wegveerde en vouwbare toertrike van ICE en de Canadese *Bio-cycle* zitfiets met 'compacte lange wielbasis'. Verder zijn er voor ligfietsers vooral veel interessante kleine nieuwsberichten. Dat Bacchetta een nieuwe Duitse distributeur heeft bijvoorbeeld. Die zit in de buurt van Neurenberg en je kunt er de Amerikaanse racemodellietjes uitproberen (www.bacchettabikes.de).

We lezen ook dat er een nieuwe Spaanse trike op de markt komt (www.plegabike.com). En verder wordt er een verrukkelijke reeks van 'bijna marktrijpe concepten' op zoek naar investeerders gepresenteerd: onder andere een Taiwanese roeitrrike, een Amerikaanse *pedal powered* gazonmaaier en een vierwielige *off the road sociale* "geinspireerd door Henry Ford en de maanlander buggy". Maar mijn favoriet was wel de *Comforider* van de Russische Canadees Alexandre Belenkov: hij ontwierp een alles behalve elegante deltatrike die

volgens zijn uitvinder wezenlijke verbeteringen biedt als het gaat om berging, vering, evenwicht, sturen en remmen. De uitvinder is ervan overtuigd dat dit type trike populair zou kunnen worden 'over de hele wereld'. Gaat dat zien!

Velogemel

Tot slot nog een korte toevoging aan de e-mail van Kees Jaap Hoevers (zie *Email* op pagina 4). Maar een snowbike lijkt bij naspeuring geen doorontwikkelde velogemel, althans niet direct. De houten velogemel werd bedacht rond 1910 in de buurt van Grindelwald. De snowbike is volgens de fabrikant uitgevonden in 1947 door de Oostenrijker Engelbert Brenter. Maar wie weet was Brenter wel op wintersport geweest in het Zwitserse Grindelwald?